

ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 13.12.2013 г.
COM(2013) 884 final

2013/0432 (COD)

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

**относно законодателната рамка на Съюза в областта на митническите нарушения
и наказания**

{SWD(2013) 513 final}

{SWD(2013) 514 final}

{SWD(2013) 515 final}

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

1.1. Общ контекст

Въпреки факта, че митническото законодателство е напълно хармонизирано, правоприлагането в тази област, което гарантира спазването на митническите разпоредби и правомерното налагане на наказания, попада в обхвата на националните законодателства на държавите членки. Вследствие на това правоприлагането в областта на митническото законодателство следва 28 различни правни рамки и различни административни или правни традиции. Това означава, че държавите членки могат да налагат наказания, които им изглеждат целесъобразни, в случай на нарушения на някои задължени, произтичащи от хармонизираното митническо законодателство на Съюза.

Подобни наказания се различават по своя характер и тежест в зависимост от държавата членка, разполагаща с компетентност да ги налага. А именно, те са от различен вид (например глоби, лишаване от свобода, отнемане на стоки в полза на държавата, временно или постоянно лишаване от право да се упражнява промишлена или търговска дейност), независимо от характера им, и дори когато са от един и същ вид и естество, като например глобата, имат различни равнища/минимален и максимален размер в отделните държави членки.

Обзор на фактическото положение по отношение на системите на държавите членки в областта на митническите нарушения и наказания бе извършен чрез създадена от Комисията проектна група на доброволна основа, с участието на 24 държави членки¹, в рамките на програма „Митници 2013“. Посочената проектна група анализира 24-те национални режими относно митническите нарушения и свързаните с тях наказания и докладва на Комисията. Бяха отбелязани няколко съществени различия:

Таблица 1 – Различия в системите на държавите членки за налагане на наказания

Характер на наказанията за извършени митнически нарушения в националните системи	16 от 24 държави членки предвиждат както наказания, които имат наказателноправен характер, така и такива, които нямат такъв характер. 8 от 24 държави членки предвиждат единствено наказания, които имат наказателноправен характер.
Финансови прагове за разграничение между нарушения и наказания, имащи наказателноправен характер, и такива, които нямат наказателноправен	Държавите членки, чиито системи предвиждат както нарушения и наказания, имащи наказателноправен характер, така и такива, които нямат наказателноправен

¹ Австрия, Белгия, България, Кипър, Естония, Финландия, Франция, Германия, Гърция, Унгария, Ирландия, Италия, Латвия, Литва, Люксембург, Малта, Нидерландия, Полша, Португалия, Румъния, Словакия, Словения, Испания и Обединеното кралство.

характер	характер, прилагат различни финансови прагове за митническите нарушения,—имащи или нямащи наказателноправен характер — и следователно, за наказанията, имащи различен характер. По този начин финансовите прагове варират между 266 EUR и 50 000 EUR.
Изисквания на държавите членки във връзка с установяване на отговорността на икономическите оператори за извършено митническо нарушение	11 от 24 държави членки считат, че даден икономически оператор е отговорен за определени митнически нарушения, когато е установено нарушение на митническото законодателство, независимо от това дали има наличие на умисъл, непредпазливост или елементи на небрежност или самонадеяност (нарушения, свързани с обективна отговорност). 13 от 24 държави членки не могат да наложат наказание на даден икономически оператор за митническо нарушение без наличието на умисъл, непредпазливост или елементи на небрежност или самонадеяност.
Срокове: — за образуване на производство за налагане на наказание за митническо нарушение — за налагане на наказание за митническо нарушение — за изпълнение на наказанието за митническо нарушение	По-голямата част от държавите членки прилагат срокове за образуването на производство за налагане на наказание, за налагане на наказание за митническо нарушение и за изпълнение на посоченото наказание. Тези срокове варират от 1 до 30 години. 1 от 24 държави членки не прилага никакви срокове – тя може да образува производството за налагане на наказание или да наложи дадено наказание по всяко време.
Отговорност на юридическите лица	Икономически оператор, който е юридическо лице, може да носи отговорност за извършено митническо нарушение в 15 от 24 държави членки. В 9 от 24 държави членки юридическите лица не могат да носят отговорност за нарушения.
Спогодба	Под спогодба се има предвид всякаква процедура в рамките на системата от

	законови или административни разпоредби на дадена държава членка, която позволява на органите да постигнат съгласие с извършителя за уреждане на спора по дадено митническо нарушение като алтернатива на образуването или приключването на производство за налагане на наказание за митническо нарушение. 15 от 24 държави членки прилагат посочената процедура за митнически нарушения.
--	---

(Източник: Доклад на проектната група по митнически санкции – приложение 1Б към Оценка на въздействието на законодателен акт за установяване на правна рамка на Съюза в областта на митническите нарушения и наказания)

Тези различия при нарушенията на митническото законодателство и при наказанията имат последствия на няколко равнища:

— от международна гледна точка, различните системи за налагане на наказания, съществуващи в държавите членки, поражда известни опасения у някои държави — членки на СТО, доколкото Европейският съюз спазва своите международни задължения в тази област;

— в рамките на Европейския съюз, различното правоприлагане в областта на митническото законодателство затруднява ефективното управление на митническия съюз, тъй като едно и също неправомерно поведение може да бъде третирано по твърде различни начини във всяка държава членка, както е видно от предходната таблица;

— по отношение на икономическите оператори, различията в третирането на нарушенията на митническото законодателство на Съюза оказват въздействие върху равнопоставените условия на конкуренция, които следва да бъдат присъщи на вътрешния пазар, като така предоставят предимство за онези, които нарушават законодателството на държава членка с по-леки наказания за извършените митнически нарушения. Това фактическо положение оказва също така въздействие върху достъпа до митнически опростявания и улеснения или до процедурата за предоставяне на статус на ОИО, тъй като критерият, отнасящ се до спазването на митническото законодателство и неналичието на тежки нарушения като условие за придобиване на статут на ОИО, се тълкува по различен начин в различните национални законодателства.

За решаването на посочените проблеми, с предложението се създава обща правна рамка за третирането на митническите нарушения и наказания, като се запълва празнината между различните правни режими чрез обща платформа от разпоредби, като по този начин се допринася за равно третиране на икономическите оператори в ЕС, както и за ефективността на защитата на финансовите интереси на Съюза и правоприлагането в областта на митниците.

1.2. Правен контекст

Митническото законодателство, отнасящо се до търговията със стоки между митническата територия на Съюза и трети държави, е напълно хармонизирано и е кодифицирано в Митнически кодекс на Общността (МКО)² от 1992 г. насам. Посоченият кодекс беше основно изменен с Регламент (ЕО) № 450/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 г. за създаване на Митнически кодекс на Общността (Модернизиран митнически кодекс)³, понастоящем преработен и отменен с Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 г. за създаване на Митнически кодекс на Съюза (МКС)⁴, с цел адаптиране на митническото законодателство към електронната среда на митниците и търговията, за насърчаване на по-нататъшното хармонизиране и еднакво прилагане на митническото законодателство, както и за предоставяне, на икономическите оператори от Съюза, на подходящите инструменти за развиване на тяхната дейност в една глобална бизнессреда.

Необходимо е това хармонизирано митническо законодателство да бъде укрепено с общи разпоредби относно неговото правоприлагане. Необходимостта да се предприемат известни стъпки в тази насока вече беше посочена от Европейския парламент в два доклада⁵ — единият от 2008 г., а другият от 2011 г. — в които се призовава за хармонизиране в тази област.

Всички тези усилия се подкрепят от предвиденото в Договора⁶ общо задължение за държавите членки да „вземат всички общи или специални мерки, необходими за гарантиране на изпълнението на задълженията, произтичащи от Договорите или от актовете на институциите на Съюза“. Това задължение включва наказания, без разграничение между тези, имащи наказателноправен характер, и наказанията, които нямат наказателноправен характер.

² Митническият кодекс на Общността, създаден с Регламент на Съвета (ЕИО) № 2913/92 от 12 октомври 1992 г. и прилаган от 1 януари 1994 г. (ОВ L 302, 19.10.1992 г., стр. 1): <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CONSLEG:1992R2913:20070101:BG:PDF>

³ Регламент (ЕО) № 450/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 г. за създаване на Митнически кодекс на Общността (Модернизиран митнически кодекс) (ОВ L 145, 4.6.2008 г., стр. 1): <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2008:145:0001:0064:BG:PDF>

⁴ Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 г. за създаване на Митнически кодекс на Съюза (преработен текст) (ОВ L 269, 10.10.2013 г., стр. 1) (поправка в ОВ L 287, 29.10.2013 г., стр. 90): <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2013:269:0001:0101:BG:PDF>

⁵ Доклад от комисията по международна търговия относно прилагането на търговска политика чрез ефикасни разпоредби и процедури за внос и износ (2007/2256(INI)). Докладчик: Jean-Pierre Audy и Доклад от комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите относно модернизирането на митниците (2011/2083 (INI)). Докладчик: Matteo Salvini

⁶ Член 4.3 от ДЕС

По-конкретно Модернизиращият митнически кодекс и Митническият кодекс на Съюза включват за първи път разпоредба⁷ относно административните санкции за извършени митнически нарушения.

2. РЕЗУЛТАТИ ОТ КОНСУЛТАЦИИТЕ СЪС ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ И ОТ ОЦЕНКИТЕ НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

2.1. Консултация със заинтересованите страни

Бяха използвани четири инструмента за консултиране, като нито един от тях не беше обществена консултация (предвид специфичното и техническо естество на митническите нарушения и наказания), и вследствие на искането на заинтересованите страни, с поверително разглеждане на отговорите.

– На митническите администрации на държавите членки беше изпратен въпросник относно техните национални системи в областта на митническите нарушения и наказания и бяха получени отговори от 24 държави членки, както беше вече посочено в настоящия меморандум. Сравнението на събраните данни разкри относимите различия между системите на държавите членки за налагане на наказания за извършени митнически нарушения.

– На 20 и 21 март 2012 г. в Копенхаген беше проведен семинар на високо равнище относно съответствието и управлението на риска в областта на съответствието, с участието на митническите администрации на всички държави членки и страни кандидатки и на представители на икономическите оператори, на който въпросът за митническите нарушения и наказания беше признат като елемент на схема за „съответствие“ и като въпрос, който следва да бъде допълнително проучен.

– Беше проведена първа консултация на заинтересованите страни с консултативния орган по митнически въпроси на ГД „Данъчно облагане и митнически съюз“ (Контактната група по търговията (КГТ)). КГТ включва представители, на равнището на Съюза, на 45 европейски търговски асоциации, включително МСП, участващи в дейности, свързани с митниците. В отговор на тази консултация по-голямата част от асоциациите, присъстващи на заседанието, изразиха своето общо съгласие по отношение на значимостта на инициативата на ГД „Данъчно облагане и митнически съюз“ за тяхната стопанска дейност.

– Чрез друг въпросник беше извършена втора консултация със заинтересованите страни, посветена на въздействието върху търговската дейност на дружествата, извършващи внос или износ, на действащите в областта на митническото законодателство в различните държави членки различни системи за нарушения и наказания, като същата беше изпратена на МСП чрез мрежата „Enterprise Europe Network“.

⁷ Член 21 от МСС, който става член 42 от МКС.

2.2. Оценка на въздействието

Комисията направи оценка на въздействието на различните възможни варианти на политика (на разположение на:...). Бяха анализирани четири варианти на политика: А – базов сценарий; Б – изменение на законодателството в рамките на действащата правна рамка на Съюза; В – законодателна мярка за сближаване на видовете митнически нарушения и наказанията, които нямат наказателноправен характер; и Г – две отделни законодателни мерки, целящи, от една страна, сближаване на митническите нарушения и наказанията, които нямат наказателноправен характер, и от друга страна, митническите нарушения и наказанията, които имат наказателноправен характер.

След разглеждане на възможните варианти, в оценката на въздействието се прави заключение, че следва да бъде предпочетена законодателна мярка, която да установи митническите задължения, за които трябва да бъде осигурена специална закрила чрез въвеждане на наказания за нарушаването им, които нямат наказателноправен характер (вариант В).

На 14 юни 2013 г. повторното представяне на оценката на въздействието получи положително становище от Комитета по оценка на въздействието.

3. ПРАВНИ ЕЛЕМЕНТИ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

3.1. Правно основание

Настоящото предложение се основава на член 33 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС).

Член 33 от Договора за функционирането на Европейския съюз гласи, че митническото сътрудничество между държавите членки и между тях и Комисията следва да бъде засилено в рамките на приложното поле на Договорите.

Съгласно Кодекса решение, взето от държава членка, се прилага във всички останали държави членки и поради това изисква консултации между органите с оглед подобряване на еднаквото му прилагане.

По подобен начин въвеждането на определени улеснения и опростявания в митническото законодателство на Съюза и достъпа на ОИО до тях е солидно основание за допълнително засилване на сътрудничеството между държавите членки. По-специално оценката на критериите, изисквани за предоставяне на статус на ОИО, и в частност на критерия, свързан с неналичието на тежки или повторни нарушения от страна на ОИО, изисква наличие на сравними на цялата територия на ЕС системи за налагане на наказания, за да се гарантират равнопоставени условия на конкуренция между икономическите оператори.

Поради това сближаването на митническите нарушения и наказания не само ще изисква митническо сътрудничество между държавите членки, но и ще допринесе за правилното и еднакво прилагане и правоприлагане на митническото законодателство на Съюза.

3.2. Субсидиарност, пропорционалност и спазване на основните права

Сближаването на митническите нарушения и наказанията, които нямат наказателноправен характер, трябва да се разглежда като неразделна част от вторичното законодателство, което Съюзът може да приема с оглед засилване на сътрудничеството между митническите органи на държавите членки и между държавите членки и Комисията в ролята ѝ по прилагане на законодателство на митническия съюз, който представлява област от изключителната компетентност на Съюза. Следователно действията на Съюза в тази област не следва да бъдат оценявани от гледна точка на принципа на subsidiarity, установен в член 5, параграф 3 от Договора за Европейския съюз.

Независимо от това, дори ако subsidiarity трябва да бъде взета предвид, въпреки че в конкретния случай става въпрос за напълно хармонизирана област на политиката (митнически съюз) с напълно хармонизирани разпоредби, чието ефективно прилагане определя самото съществуване на митническия съюз, единствено Съюзът е в състояние да изпълни целите на настоящата директива също и поради факта на съществуването на важни различия в националните законодателства.

В съответствие с принципа на пропорционалност, заложен в член 5, параграф 4 от Договора за Европейския съюз, настоящото предложение не надхвърля необходимото за постигането на тази цел. Съдържанието на това предложение е в съответствие с изискванията, залегнали в Европейската харта за основните права. По-специално, някои разпоредби от главата, отнасяща се до процесуалните правила, са включени в съответствие с принципа на правото на добра администрация и на справедлив съдебен процес, а също и в светлината на принципа „*ne bis in idem*“.

3.3. Избор на инструменти

Настоящото предложение за сближаване на националните законодателства в областта на митническото сътрудничество в Съюза е под формата на директива, която държавите членки ще трябва да транспонират в националните си законодателства.

3.4. Специфични разпоредби

Предложението разглежда нарушения, свързани със задълженията, произтичащи от Митническия кодекс на Съюза. За тази цел то съдържа общ списък на различните нарушения (обективна отговорност, нарушения, извършени непредпазливо, и нарушения, извършени умишлено) на разпоредбите на Митнически кодекс на Съюза и като такова обхваща всички възможни ситуации, пред които лицата могат да бъдат изправени в това отношение при работата си с митническите органи. Предложението разглежда като нарушения не само цялостното извършване на изброените в предложението деяния, но също така и умишлените опити за извършването им.

Успоредно с посочените деяния в настоящото предложение също така се установява обща скала от ефективни пропорционални и възпиращи наказания, свързани с нарушенията, и относими обстоятелства, които следва да бъдат взети предвид от компетентните органи на държавите членки при определяне на вида и размера на

наказанията за митнически нарушения, които допринасят за адаптирането на наказанието към конкретната ситуация. Съчетанието от скала от наказания и относими обстоятелства позволява да се установят няколко равнища на тежест с оглед спазването на принципа на пропорционалност на наказанията. Освен това в предложението се определят някои случаи, когато деяние, попадащо в категориите, определени по настоящото предложение като нарушения, свързани с обективна отговорност, не се счита за такова, когато се дължи на грешка от страна на компетентните митнически органи.

Предложението се отнася до отговорността на лица, играещи относима роля в извършването на митнически нарушения с умисъл, като предвижда третиране на лицата, извършващи нарушения, равностойно на третирането на лицата, извършващи подбuditелство, помагачество или съучастие в тези нарушения. То се отнася също така и до отговорността на юридическите лица, тъй като митническите нарушения могат да произтичат също и от деяния, извършени по вина на юридически лица.

На последно място, предложението включва някои необходими процедурни разпоредби с цел да се избегне припокриване на наказания за едни и същи факти и лица. По-специално това се отнася за срока, в рамките на който компетентните органи са длъжни да образуват производството срещу лицето, отговорно за нарушенията, възможността за спиране на производството за налагане на наказание в случаите, когато се извършва наказателно производство по отношение на същите факти, и териториалната компетентност, чрез определяне на това коя държава членка се счита за разполагаща с компетентност да разгледа делото, когато нарушенията засяга повече от една държава членка.

Прилагането на тези членове в националните законодателства на държавите членки ще гарантира третиране по еднакъв начин на икономическите оператори, независимо от държавата членка, в която те изпълняват своите митнически формалности и търговски операции. То също така ще осигури спазването на международните задължения, произтичащи от Конвенцията от Киото.

4. ОТРАЖЕНИЕ ВЪРХУ БЮДЖЕТА

Предложението няма да има отражение върху човешките ресурси и върху бюджета на Европейския съюз и затова не се придружава от финансовата обосновка, предвидена в член 31 от Финансовия регламент (Регламент (ЕО, Евратом) № 966/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. относно финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза и за отмяна на Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета.

Настоящото предложение няма отражение върху бюджета на Съюза.

5. ОБЯСНИТЕЛНИ ДОКУМЕНТИ

За Комисията е важно да се гарантира правилното транспониране на директивата в националното законодателство. С оглед постигане на това и като се има предвид

различната структура на националните правни системи, държавите членки следва да представят точно позоваване на националните разпоредби и как чрез него се транспонира всяка специална разпоредба на директивата. Това не надхвърля необходимото, за да може Комисията да гарантира постигането на основната цел на директивата — ефективно прилагане и правоприлагане на митническото законодателство на Съюза в областта на митническия съюз.

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

относно законодателната рамка на Съюза в областта на митническите нарушения и наказания

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 33 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

в съответствие с обикновената законодателна процедура,

като имат предвид, че:

- (1) Разпоредбите в областта на митническия съюз са хармонизирани от правото на Съюза. Въпреки това тяхното принудително изпълнение попада в приложното поле на националното законодателство на държавите членки.
- (2) Вследствие на това митническите нарушения и наказания следват 28 различни правни рамки. В резултат на това дадено нарушение на митническото законодателство на Съюза не се третира по еднакъв начин в целия Съюз и наказанията, които могат да бъдат наложени във всеки отделен случай, се различават по своя характер и тежест в зависимост от държавата членка, която налага наказанието.
- (3) Това различие в правните системи на държавите членки не само се отразява върху оптималното управление на митническия съюз, но и пречи на постигането на равнопоставени условия на конкуренция за икономическите оператори в рамките на митническия съюз, тъй като то оказва въздействие върху техния достъп до митнически опростявания и улеснения.
- (4) Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета⁸ (наричан по-долу „Кодексът“) беше замислен за многонационална електронна среда, в която се осъществява комуникация в реално време между митническите органи, и в която дадено решение, взето от една държава членка, се прилага във всички останали държави членки. Следователно тази правна рамка изисква хармонизирано правоприлагане. Кодексът включва също и разпоредба, която изисква от държавите членки да предвидят ефективни, възпиращи и пропорционални наказания.
- (5) Правната рамка за правоприлагане в областта на митническото законодателство на Съюза, предвидена в настоящата директива, е в съответствие със

⁸ Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 г. за създаване на Митнически кодекс на Съюза (ОВ L 269, 10.10.2013 г., стр. 1).

законодателството, което е в сила по отношение на защитата на финансовите интереси на Съюза⁹. Митническите нарушения, обхванати от рамката, установена от настоящата директива, включват митнически нарушения, които оказват въздействие върху посочените финансови интереси, като същевременно не попадат в приложното поле на законодателството, защитаващо тези интереси по наказателноправен ред, както и митнически нарушения, които не оказват никакво въздействие върху финансовите интереси на Съюза.

- (6) Следва да бъде определен списък на деянията, които да бъдат считани за нарушения на митническо законодателство на Съюза и да водят до наказания. Посочените митнически нарушения следва да се базират изцяло на задълженията, произтичащи от митническото законодателство, с директни препратки към Кодекса. Настоящата директива не определя дали държавите членки следва да прилагат административни наказания или наказания, имащи наказателноправен характер, по отношение на посочените митнически нарушения.
- (7) Първата категория деяния следва да включват митническите нарушения, основани на обективна отговорност, при която не изисква какъвто и да е елемент на вина, предвид на обективния характер на свързаните с нея задължения и на факта, че лицата, отговарящи за тяхното изпълнение, не могат да пренебрегват съществуването им и обвързващия им характер.
- (8) Втората и третата категория деяния следва да включват митническите нарушения, извършени непредпазливо или умишлено, при които съответно този субективен елемент следва да бъде установен, за да може да възникне отговорност.
- (9) Подбудителството или помагачеството и съучастието в дадено деяние, представляващо умишлено извършено митническо нарушение или опит за умишлено извършване на митническо нарушение, следва да се считат за митнически нарушения.
- (10) С цел да се гарантира правната сигурност, следва да се предвиди, че действие или бездействие, което е в резултат от грешка от страна на митническите органи, не следва да се счита за митническо нарушение.
- (11) Държавите членки следва да гарантират, че може да възникне отговорност както за юридически лица, така и за физически лица, за едно и също митническо нарушение, когато митническото нарушение е било извършено в полза на юридическо лице.
- (12) С цел да се сближат националните системи на държавите членки за налагане на наказания, скалите на наказанията, следва да бъдат установени така, че да отразяват различните категории митнически нарушения и тяхната тежест. За целите на налагането на ефективни, пропорционални и възпиращи наказания, държавите членки следва също така да гарантират, че техните компетентните органи вземат предвид специфични утежняващи или смекчаващи обстоятелства при определяне на вида и размера на наказанията, които следва да бъдат наложени.

⁹

Предложение за директива на Европейския парламент и на Съвета относно борбата с измамите, засягащи финансовите интереси на Съюза, по наказателноправен ред (COM(2012) 363).

- (13) Давностният срок за производството по митническите нарушения следва да бъде определен на четири години от датата, на която е извършено митническото нарушение или, в случай на продължавани или повторни нарушения, при прекратяване на деянието, представляващо това нарушение. Държавите членки следва да гарантират, че давностният срок се прекъсва от акт, свързан с разследване или съдебно производство по отношение на митническото нарушение. Държавите членки могат да определят случаи на спиране на давностния срок. Образуването или продължаването на тези производства следва да бъде прекратявано след изтичане на срок от осем години, докато давностният срок за принудително изпълнение на дадено наказание следва да бъде три години.
- (14) Следва да се предвиди временно преустановяване на административното производство за митнически нарушения в случаите, когато е образувано наказателно производство срещу същото лице във връзка със същите факти. Продължаването на административното производство след приключване на наказателното производство следва да бъде възможно само в строго съответствие с принципа *ne bis in idem*.
- (15) С цел избягване на положителни спорове за компетентност, следва да бъдат предвидени разпоредби за определяне на това коя от държавите членки, разполагащи с компетентност, следва да разгледа делото.
- (16) Настоящата директива следва да предвиди сътрудничество между държавите членки и Комисията с цел гарантиране на ефективни действия срещу митническите нарушения.
- (17) С цел да се улесни разследването на митническите нарушения, компетентните органи следва да разполагат с възможност за временно изземване на всякакви стоки, транспортни средства или всякакви други инструменти, използвани при извършването на нарушението.
- (18) В съответствие със Съвместната политическа декларация на държавите членки и Комисията от 28 септември 2011 г. относно обяснителните документи¹⁰, държавите членки се ангажираха в случаите, когато това е оправдано, да прилагат към уведомлението за мерките си за транспониране един или повече документи, поясняващи връзката между елементите на дадена директива и съответните части от националните инструменти за транспониране. По отношение на настоящата директива законодателят смята, че предоставянето на тези документи е обосновано.
- (19) Тъй като целите на настоящата директива — да предвиди списък на митническите нарушения, който е общ за всички държави членки, и да послужи като основа за налагане на ефективни, възпиращи и пропорционални наказания от страна на държавите членки в областта на митническия съюз, която е напълно хармонизирана — не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки поради техните различни правни традиции, а по-скоро, с оглед на мащаба и последиците, могат да бъдат постигнати по-добре на равнището на Съюза, Съюзът може да приема мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, предвиден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В

¹⁰

ОВ С 369, 17.12.2011 г., стр. 14.

съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигането на тези цели,
ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Предмет и приложно поле

1. Настоящата директива установява рамка, отнасяща се до нарушенията на митническото законодателство на Съюза, и предвижда наказания за тези нарушения.
2. Настоящата директива се прилага при нарушение на задълженията, определени в Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 г. за създаване на Митнически кодекс на Съюза (наричан по-долу „Кодексът“) и на идентични задължения, предвидени в други части на митническото законодателство на Съюза, съгласно член 5, параграф 2 от Кодекса.

Член 2

Митническите нарушения и наказания

Държавите членки предвиждат разпоредби относно наказанията по отношение на митническите нарушения, посочени в членове 3—6.

Член 3

Митнически нарушения, свързани с обективна отговорност

Държавите членки гарантират, че следните действия или бездействия представляват митнически нарушения независимо от това дали има някакъв елемент на вина:

- а) неизпълнение от страна на лицето, което подава митническа декларация, декларация за временно складиране, обобщена декларация за въвеждане, обобщена декларация за напускане, декларация за реекспорт или уведомление за реекспорт, на задължението за осигуряване на точността и пълнотата на информацията, предоставена в декларацията, уведомлението или заявлението в съответствие с член 15, параграф 2, буква а) от Кодекса;
- б) неизпълнение от страна на лицето, което подава митническа декларация, декларация за временно складиране, обобщена декларация за въвеждане, обобщена декларация за напускане, декларация за реекспорт или уведомление за реекспорт, на задължението за осигуряване на автентичността, точността и валидността на всички придружаващи документи, в съответствие с член 15, параграф 2, буква б) от Кодекса;
- в) неподаване от страна на лицето на обобщена декларация за въвеждане в съответствие с член 127 от Кодекса, на уведомление за пристигане на плавателен съд или на въздухоплавателно средство в съответствие с член 133 от Кодекса, на декларация за временно складиране в съответствие с член 145 от Кодекса, на митническа декларация в

съответствие с член 158 от Кодекса, на предварително уведомление за дейности в свободните зони в съответствие с член 244, параграф 2 от Кодекса, на предварителна декларация за заминаване в съответствие с член 263 от Кодекса, на декларация за реекспорт съгласно член 270 от Кодекса, на обобщена декларация за напускане в съответствие с член 271 от Кодекса или на уведомление за реекспорт в съответствие с член 274 от Кодекса;

- г) неизпълнение от страна на икономически оператор на задължението да съхранява документи и друга информация, свързани с извършването на митнически формалности, на всякакъв носител, за периода от време, който се изисква от митническото законодателство в съответствие с член 51 от Кодекса;
- д) преместване на стоки, въведени на митническата територия на Съюза, от мястото на митнически надзор без разрешението на митническите органи в противоречие с член 134, параграф 1, първа и втора алинея от Кодекса;
- е) отклоняване на стоки от митнически надзор в противоречие с член 134, параграф 1, четвърта алинея, член 158, параграф 3 и член 242 от Кодекса;
- ж) неизпълнение от страна на лице, въвеждащо стоки на митническата територия на Съюза, на задълженията, свързани с превозването на стоките до подходящото място в съответствие с член 135, параграф 1 от Кодекса, или с уведомяването на митническите органи, когато задълженията не могат да бъдат изпълнени, в съответствие с член 137, параграфи 1 и 2 от Кодекса;
- з) неизпълнение от страна на лицето, въвеждащо стоки в свободна зона, когато свободната зона граничи със сухоземна граница между държава членка и трета държава, да въведе тези стоки директно в тази свободна зона, без те да преминават през друга част от митническата територия на Съюза в съответствие с член 135, параграф 2 от Кодекса;
- и) непредставяне от страна на декларатора по отношение на временно складиране или митническа процедура, на документи на митническите органи, когато законодателството на Съюза поставя такова изискване или когато това е необходимо за осъществяване на митнически контрол в съответствие с член 145, параграф 2 и член 163, параграф 2 от Кодекса;
- й) непоставяне от страна на икономически оператор, отговорен за несъюзни стоки, които са в режим на временно складиране, на посочените стоки под митнически режим или нереекспортиране на тези стоки в дадения срок в съответствие с член 149 от Кодекса;
- к) неналичие, на съхранение при декларатора и на разположение на митническите органи при подаването на митническата декларация или допълнителна декларация, на придружаващите документи, изисквани за прилагането на въпросния режим в съответствие с член 163, параграф 1 и член 167, параграф 1, втора алинея от Кодекса;
- л) неподаване от страна на декларатора за митнически режим, в случай на опростена декларация съгласно член 166 от Кодекса или под формата на вписване в отчетността на декларатора съгласно член 182 от Кодекса, на допълнителна декларация в компетентното митническо учреждение в

рамките на конкретен срок в съответствие с член 167, параграф 1 от Кодекса;

- м) премахване или унищожаване на средства за идентифициране, поставени от митническите органи върху стоки, опаковка или транспортни средства, без предварително разрешение, издадено от митническите власти в съответствие с член 192, параграф 2 от Кодекса;
- н) неприключване от страна на титуляря на режим активно усъвършенстване на митнически режим в рамките на определения срок в съответствие с член 257 от Кодекса;
- о) неизвършване на износ на дефектните стоки от страна на титуляря на режим пасивно усъвършенстване рамките на определения срок в съответствие с член 262 от Кодекса;
- п) строителство на сграда в свободна зона без одобрение от страна на митническите органи в съответствие с член 244, параграф 1 от Кодекса;
- р) неплащане на вносни или износни мита от лицето-платец в рамките на определения срок в съответствие с член 108 от Кодекса.

Член 4

Митнически нарушения, извършени непредпазливо

Държавите членки гарантират, че следните действия или бездействия представляват митнически нарушения, когато са извършени непредпазливо:

- а) непоставяне от страна на икономически оператор, отговорен за несъюзни стоки, които са в режим на временно складиране, на посочените стоки под митнически режим или нереекспортиране на тези стоки в дадения срок в съответствие с член 149 от Кодекса;
- б) неосказване от страна на икономическия оператор на цялото необходимо съдействие за извършването на митническите формалности или контрол в съответствие с член 15, параграф 1 от Кодекса;
- в) неизпълнение от страна на титуляря на решение, отнасящо се до прилагането на митническото законодателство, на задълженията му, произтичащи от това решение в съответствие с член 23, параграф 1 от Кодекса;
- г) неуведомяване от страна на титуляря на решение, отнасящо се до прилагането на митническото законодателство, на митническите органи незабавно за всяка промяна, настъпила след издаването му, която може да повлияе върху продължаване на действието му или върху съдържанието му в съответствие с член 23, параграф 2 от Кодекса;
- д) непредставяне от страна на икономическия оператор на стоките, въведени на митническата територия на Съюза, на митническите органи в съответствие с член 139 от Кодекса;
- е) непредставяне от страна на титуляря на режим съюзен транзит на стоките в непроменено състояние на получаващото митническо учреждение в определения срок в съответствие с член 233, параграф 1, буква а) от Кодекса;

- ж) непредставяне от страна на икономическия оператор на стоките, въведени в свободна зона, на митническите органи в съответствие с член 245 от Кодекса;
- з) непредставяне от страна на икономическия оператор на стоките, предназначени да бъдат изведени от Съюза, на митническите органи при напускане в съответствие с член 267, параграф 2 от Кодекса;
- и) разтоварване или претоварване на стоки от превозните средства, на които се намират, без разрешение, издадено от митническите органи, или на места, които не са определени или одобрени от тези органи в съответствие с член 140 от Кодекса;
- й) съхранение на стоки в съоръжения за временно складиране или митнически складове без разрешение, издадено от митническите органи в съответствие с членове 147 и 148;
- к) неизпълнение, от страна на титуляря на разрешението или титуляря на режима на задълженията, произтичащи от съхраняването на стоките, които се намират под режим митническо складиране, в съответствие с член 242, параграф 1, букви а) и б) от Кодекса.

Член 5

Митнически нарушения, извършени умишлено

Държавите членки гарантират, че следните действия или бездействия представляват митнически нарушения, когато са извършени умишлено:

- а) предоставяне на митническите органи на невярна информация или документи с невярно съдържание, изисквани от тези органи в съответствие с член 15 или член 163 от Кодекса;
- б) използването от страна на икономически оператор на декларации с невярно съдържание или на всякакви други неправомерни средства с цел да получи разрешение от митническите органи:
 - i) за получаване на статут на одобрен икономически оператор в съответствие с член 38 от Кодекса,
 - ii) за използване на опростена декларация в съответствие с член 166 от Кодекса,
 - iii) за използване на други митнически опростявания в съответствие с членове 177, 179, 182 и 185 от Кодекса,
 - iv) за поставяне на стоките под специален режим в съответствие с член 211 от Кодекса;
- в) въвеждане или извеждане на стоки във или от митническата територия на Съюза без същите да бъдат представени на митническите органи в съответствие с членове 139 и 245 или член 267, параграф 2 от Кодекса;
- г) неизпълнение от страна на титуляря на решение, относно се до прилагането на митническото законодателство, на задълженията му, произтичащи от това решение в съответствие с член 23, параграф 1 от Кодекса;

- д) неуведомяване от страна на титуляря на решение, отнасящо се до прилагането на митническото законодателство, на митническите органи незабавно за всяка промяна, настъпила след издаването му, която може да повлияе върху продължаване на действието му или върху съдържанието му в съответствие с член 23, параграф 2 от Кодекса;
- е) усъвършенстване на стоки в митнически склад без разрешение, предоставено от митническите органи в съответствие с член 241 от Кодекса;
- ж) придобиване или държане на стоки, участващи в едно от митническите нарушения, посочени в член 4, буква е) и в буква в) от настоящия член.

Член 6

Подбудителство, помагачество, съучастие и опит за извършване на нарушение

1. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че подбудителството или помагачеството и съучастие в действие или бездействие, посочени в член 5, представлява митническо нарушение.
2. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че опитът за извършване на действие или бездействие, посочени в член 5, букви а) и б), представлява митническо нарушение.

Член 7

Наличие на грешка от страна на митническите органи

Действията или бездействията, посочени в членове 3—6, не представляват митнически нарушения, когато са в резултат на грешка от страна на митническите органи.

Член 8

Отговорност на юридическите лица

1. Държавите членки гарантират, че юридическите лица носят отговорност за митнически нарушения, извършени в тяхна полза от лице, действащо индивидуално или като част от орган на юридическото лице, което има водеща позиция в рамките на юридическото лице въз основа на някое от следните:
 - а) пълномощие да представлява юридическото лице;
 - б) правомощие да взема решения от името на юридическото лице;
 - в) правомощие да упражнява контрол в рамките на юридическото лице.
2. Държавите членки гарантират също така, че юридическите лица носят отговорност, когато липсата на надзор или контрол от страна на лице, посочено в параграф 1, е направила възможно извършването на митническо нарушение в полза на това юридическо лице, от лице, подчинено на лицето, посочено в параграф 1.
3. Отговорността на юридическото лице по параграфи 1 и 2 се прилага без да се засяга отговорността на физическите лица, извършили митническото нарушение.

Член 9

Наказания за митническите нарушения, посочени в член 3

Държавите членки гарантират налагането на ефективни, пропорционални и възпиращи наказания за митническите нарушения, посочени в член 3, в следните рамки:

- а) когато митническото нарушение се отнася за конкретни стоки — глоба или имуществена санкция в размер от 1 % до 5 % от стойността на стоките;
- б) когато митническото нарушение не се отнася за конкретни стоки — глоба или имуществена санкция в размер от 150 EUR до 7 500 EUR.

Член 10

Наказания за митническите нарушения, посочени в член 4

Държавите членки гарантират налагането на ефективни, пропорционални и възпиращи наказания за митническите нарушения, посочени в член 4, в следните рамки:

- а) когато митническото нарушение се отнася за конкретни стоки — глоба или имуществена санкция в размер до 15 % от стойността на стоките;
- б) когато митническото нарушение не се отнася за конкретни стоки — глоба или имуществена санкция в размер до 22 500 EUR.

Член 11

Наказания за митническите нарушения, посочени в членове 5 и 6

Държавите членки гарантират налагането на ефективни, пропорционални и възпиращи наказания за митническите нарушения, посочени в членове 5 и 6, в следните рамки:

- а) когато митническото нарушение се отнася за конкретни стоки — глоба или имуществена санкция в размер до 30 % от стойността на стоките;
- б) когато митническото нарушение не се отнася за конкретни стоки — глоба или имуществена санкция в размер до 45 000 EUR.

Член 12

Ефективно налагане на наказания и упражняване на правомощията за налагане на наказания от страна на компетентните органи

Държавите членки гарантират, че при определяне на вида и размера на наказанията за митническите нарушения, посочени в членове 3—6, компетентните органи вземат предвид всички относими обстоятелства, включително, когато е целесъобразно:

- а) тежестта и продължителността на нарушението;
- б) факта, че лицето, носещо отговорност за нарушението, е одобрен икономически оператор;
- в) размера на отклонението от облагане с вносни или износни мита;

- г) факта, че съответните стоки са предмет на забрани или ограничения, посочени във второто изречение на член 134, параграф 1 от Кодекса и в член 267, параграф 3, буква д) от Кодекса, или представляват риск за обществената сигурност;
- д) равнището на съдействие, което лицето, носещо отговорност за нарушението, оказва на компетентния орган;
- е) предходни нарушения от страна на лицето, носещо отговорност за нарушението.

Член 13

Давност

1. Държавите членки гарантират, че давностният срок за производствата, свързани с митническите нарушения, посочени в членове 3—6, е четири години и започва да тече от деня, в който е извършено митническото нарушение.
2. Държавите членки гарантират, че в случай на продължаващи или повторни митнически нарушения давностният срок започва да тече от деня, в който действието или бездействието, представляващо митническото нарушение, е прекратено.
3. Държавите членки гарантират, че давностният срок се прекъсва от всяко действие на компетентните органи, за което въпросното лице е уведомено, и което е свързано с разследване или съдебно производство по отношение на същото митническо нарушение. Давностният срок започва да тече от деня на акта за прекъсването.
4. Държавите членки гарантират, че образуването или продължаването на всякакви производства, свързани с митническите нарушения, посочени в членове 3—6, се прекратяват след изтичането на срок от осем години, считано от деня, посочен в параграф 1 или 2.
5. Държавите членки гарантират, че давностният срок за принудителното изпълнение на решение за налагане на наказание е три години. Този срок започва да тече от деня, в който решението става окончателно.
6. Държавите членки определят случаите на спиране на давностните срокове, посочени в параграфи 1, 4 и 5.

Член 14

Спиране на производството

1. Държавите членки гарантират спирането на административните производства, свързани с митническо нарушение, посочено в членове 3—6, когато е образувано наказателно производство срещу същото това лице във връзка със същите факти.
2. Държавите членки гарантират прекратяването на спряното административно производство, свързано с митническо нарушение, посочено в членове 3—6, когато посоченото в параграф 1 наказателно производство е окончателно приключено. В други случаи спряното административно производство,

свързано с митническо нарушение, посочено в членове 3—6, може да бъде възобновено.

Член 15

Правораздавателна компетентност

1. Държавите членки гарантират, че упражняват правораздавателна компетентност по отношение на митническите нарушения, посочени в членове 3—6, в съответствие с който и да е от следните критерии:
 - а) митническото нарушение е извършено изцяло или отчасти на територията на тази държава членка;
 - б) лицето, което извършва митническото нарушение, е гражданин на тази държава членка;
 - в) стоките, свързани с митническото нарушение, се намират на територията на тази държава членка.
2. Държавите членки гарантират, че в случай че повече от една държава членка се обяви за компетентна по отношение на едно и също митническо нарушение, правораздавателната компетентност се упражнява от държавата членка, в която има висящо наказателно производство срещу същото това лице във връзка със същите факти. Когато упражняването на правораздавателна компетентност не може да бъде определено в съответствие с първата алинея, държавите членки гарантират, че правораздавателната компетентност се упражнява от държавата членка, чийто компетентен орган първи е образувал производство по отношение на митническото нарушение срещу същото това лице във връзка със същите факти..

Член 16

Сътрудничество между държавите членки

Държавите членки си сътрудничат и обменят всякаква информация, необходима за производство, отнасящо се до действие или бездействие, представляващо митническо нарушение, посочено в членове 3—6, по-специално в случай че повече от една държава членка е образувала производство срещу същото това лице във връзка със същите факти.

Член 17

Изземване

Държавите членки гарантират, че компетентните органи разполагат с възможност временно да изземват всякакви стоки, транспортни средства или всякакви други инструменти, използвани при извършването на митническите нарушения, посочени в членове 3—6.

Член 18

Докладване от Комисията и преглед

До [1 май 2019 г.] Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад относно прилагането на настоящата директива, като оценява степента, в която държавите членки са взели необходимите мерки, за да се съобразят с настоящата директива.

Член 19

Транспониране

1. Държавите членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива, не по-късно от [1 май 2017 г.]. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби.

Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условията и редът на позоваване се определят от държавите членки.

2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 20

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 21

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Брюксел на [...] година.

За Европейския парламент За Съвета
Председател Председател